

Aşk Mazlumu

– GürhanGürses · 20 Mayıs 2013

Sevgili!

Zalimsin ve bu yakışıyor sana. Sakın mazlum olma!

Bu aşkta bir mazlum olur o da bana yakışır.

Aşkta zulmedenlerdensin! Yakışır sana.

Aşkın mazlumuyum. Yaraşır bana.

Dinle şimdi: Bir cana nasıl işlenir hüznün rengârenk, bir cama verilen şekil, işlenen nakış misali! Bir cana nasıl yakışır hüznün çiçek çiçek; kokusu rengi süsü milyon acıya denk! İşte sevgili o cama hayat veren sensin hüznün renkli boylarınla, ellerinle şekil veren.

Cam ateşle cam olur, can ateşle can olur.

Şekil vermek elinde bu cana, renk vermek, can vermek!

Atılan taş gibi orta yerinden kırılır can. Sen yaramaz bir çocuksun sevgili, kaç şimdi canı kırdın çünkü!

Kaç yakalanmadan can sahibine! Kaç can kıracaksın daha sevgili, kaç da kurtul canlardan. Sana canlar getireceğim; kır da kır mutlu olacaksın! Dokuz canlıyım, kır beni tek tek. Canım sana armağan olsun.

Varlığın bana eziyet olsun. Tek kır canımı! Bütün parçaları yan yana getirsen ne yazar artık! Can

kırılmıştır bin parçaya, bin acıya gark olarak. Bu çark dönmez bir daha, bu dikiş tutmaz, bu yara

kapanmaz. Kalptir kırılan sevgili cam değil! Candır kırılan cam değil!

Ah sevgili!

Seni sevmek bir yana özlemek diğer yana! Yana yakıla ardına düşmek reva bu cana! Sen olmadan olmaz

bu yaşam, bu kıvam. Tutmaz sen olmadan bu maya, bu dava! Son bulmaz seni bulmadan, almadan bil

işte! İç hüznü bir dikişte, aklın fikrin bu işte! Sen bu işin pirisin artık, işkencem senin elinden olsun,

zehrim. Bil işte!

Can çekilişim var bu akşam sevgili! Bana oyna! Ben çıksın sana; büyük ikramiyen olayım amortin değil!

Ah sevgili!

Zalimlik bir sana yakışır!

Bugün ne giysem deme! Zalimlik libası pek yaraşıyor sana! Pek de şık duruyor üzerinde. Açık ara birinci

olursun bu yarışta! Pek de moda olur zulmetmek senden sonra, pek de hoşuna gider halim! Ah seni

zalim!

Nasıl denk gelir bir taş bir kafaya? Nasıl acıtır nasıl kanatır? Nasıl kırar al kan içinde koyarak? Kalp de

öyle kırılır işte! İsalet eden söz taşlarınla nasıl acır, nasıl kanar anlayamazsın? Dikiş tutmaz bir daha

kapanmaz o yara! Haber salın o yâre bilsin yerini, bilsin işte isterse beni koysun kenara! Zalimsin işte

yâr!

Bir cana bir göz değdiğinde, hüznü ve öfkeli bir bakış isabet ettiğinde, işlediğinde nakış gibi bir

dövmeci iğnesiyle tam ortasına aşkı ve meşki; can kalakalır nazar değmiş gibi bütün hüznüyle. Ortasında

bu aşkın ve bir o kadar şaşkın. Göz değdi mi cana köz olur can. Yanar da yanar kanar da kanar. Su olsan

ne yazar sevgili, rüzgâr olsan ne eser? Bu yangını ol afet keser, sever ve can biter.

Bir cana bir can değdiğinde gl açılır kalpte bahar gelir. Ben sen biz olur aniden toptan açar gl bahçesi. Goncası dudak olur, rengi yanak, kokusu teri olur. Her Őey mis olur birden, hüznü sis olur. Bir cana bir can değdiğinde; gl açılır yanağında al al olur, dudakları bal bal olur. İçmek istersin o candan bu cana kana kana abı hayatı, afiyet olur.

Ah sevgili sen yok musun sen? DüŐman baŐına... Yok yok eksik olma baŐımdan!

Ah o gözleri yok mu ol afetin? Canıma iŐler bir kızgın demir gibi! Canımı okur bir szgn bakış gibi! Ah o gözleri yok mu ol afetin? Deđer de kanatır, kanatır da acıtır. Ağlatır mütemadiyen o gözler. Kirpiklerimde asılı kalır hüzünler. Yüređime akıtır sapır sapır yaŐları. Ya kaŐları? Sorma gitsin canımı okur oynatınca, kirpikleri canıma batar yaklaŐınca!

Ah o sözleri yok mu ol afetin? Oturtur bir ham yemek gibi kalakalır öylece kalbimde!

Ah sevgili!

Zalimsin.